

та, отъ кои то Хамъ не почиталъ бащъ си, та за туй ималъ злополученъ жребій съ потомство то си, а пажъ Симъ и Іафетъ зели благословеніе то на баща си заради сыновня та си любовь и почесть. Ной благодариъ Бога за таквысъ дѣбры дѣца, и се молилъ на Бога да ги награди щедро заради сыновне то имъ къмъ него почитанье и послушаніе, и не само тѣхъ, но и сичко то имъ потомство. И тый се распространила Божія та църква презъ тѣхно то благословенно потомство, а най-веке Симово то, отъ кое то Арфаксадъ станжалъ, послѣ Ноя и Сима Правитель на Божія та църква.

§ 4.

Стѣлпотвореніе-то.

Быт. гл. 11. години на міръ 2790.

Кога то се умножили хора та изнова отъ Ноево то племе, та кѫто забравили Божіе то обѣщаніе, и кѫто се стржхували да не бы да стане какъ то първень Потопъ, намыслили да направятъ единъ много високъ стѣлпъ (кулъ), щото да и досяга върхатъ небето. Това предпріемваніе было гърдо, отсвѣнь туй еще глупаво и невъзможно. Богъ колко то да имъ смири гърдость тѣ, толкостъ еще и за да не си губятъ на празни време то съ таквысъ тешки и бесполезны трудове, но да ги обращатъ на пополезны упражненія, смѣсиль имъ языци тѣ, що не могли веке да си разумѣватъ единъ други; и поради той се принудили, еще не свършили, да се разыдѣтъ по разны мѣста.